

ÎNGER ȘI DEMON

LARISA BĂLAN

"Draga mea, sunt o realitate,

Între durere și dor,

Un spațiu gol

Al iubirilor ce mor.

Sunt mister,

fantasma pe care mulți o alungă.

Sunt amăgire-mi sunt și umbră.

Sunt fericire,

Când și când, când lacrimile-ți curg."

Mă rodea vârful inimii-ntr-o zi.

M-a înțepat și-am sângerat.

Mult timp nu am mai fost

nimic din ce obișnuiam să fiu...

Am dus mâna la piept

și-am scos un fulg.

Mi-am zis că-i fulg de nea întâia oară,

Căci, înăuntru, așa frig mi-era.

Brusc, o durere acută

m-a lovit în tâmplă.

Foile de cuvinte se scutură,

Iar ochii ard în flăcări.

Pe buze curgea cenușă

Și smoală albă

pe obraji.

A mai rămas o urmă:

cărbunele stins al unui creion,

ce stă și-ascultă...

Ce-am fost?

Ce sunt? ce ești?

Ce nu vom fi?

Înger în minte și

demon în suflet;

Asta mi-ai spus că ești.

Iar eu - opusul tău...

De m-aș împiedica

vreodată de un munte

și ne-am prinde mâinile-n sărut,

Spune-mi, dragul meu, vom fi

Vreodată mai mult?